

[P. Christensen.]

opnaa fuld Enighed om det foreliggende Lovforslag, idet Udvalget har delt sig i et Flertal, bestaaende af Socialdemokrater, Radikale og Konservative, og et Mindretal, bestaaende af Venstre. Til §§ 1—3 er der ikke stillet noget Ændringsforslag; vel har der været forskellige Drøftelser angaaende disse Bestemmelser, men Udvalget har ikke ment at kunne tage Hensyn til de Ønsker, der er fremsat, og har derfor sluttet sig til den af Handelsministeren foreslaaede Affattelse.

Derimod har Lovforslagets § 4 givet Anledning til en Del Overvejelser, navnlig for saa vidt angaar Spørgsmaalet om Rabatyldelse. Der har under disse Forhandlinger været rettet Forespørgsler til Udvalget, som Udvalget har ladet gaa videre til Handelsministeren, bl. a. om, hvorvidt den foreslaaede Bestemmelse om Forbud mod Rabatyldelse skulde forstaas saaledes, at det ikke skulde være tilladt Grossister og Fabrikanter at yde Rabat til Forhandlere, og saaledes at det ikke skulde være tilladt Brugsforeninger at yde den sædvanlige Bonus til deres Medlemmer. Herpaa er der givet klart Svar fra Handelsministeren, hvorefter Lovforslagets Bestemmelse ikke skal være gældende over for Salg fra Grossister og Fabrikanter til Forhandlere og heller ikke over for den Bonusudbetaling, den Fordeling af Overskud, der finder Sted i de almindelige Brugsforeninger.

Som det fremgaar af Betænkningen, har der inden for Udvalget været almindelig Stemning for at forbyde Rabatyldelse under den Form, hvorunder den hidtil har fundet Sted, men man er dog blevet staaende ved den Bestemmelse, som var indeholdt i det forelagte Lovforslag, hvorefter Ministeren er bemyndiget til at meddele Dispensation i saadanne Tilfælde, hvor Forholdene maatte tale derfor. Imidlertid er Udvalget enig om at ønske en Tilføjelse, som gør denne Dispensation afhængig af, at Ministeren forinden indhenter Erklæring fra de i Sagen interesserede Erhvervsorganisationer; Flertallet stiller derfor under Nr. 1 Ændringsforslag om, at der tilføjes: „efter Forhandling med de interesserede Erhvervsorganisationer“, og jeg skal tillade mig paa Flertallets Vegne at anbefale dette Ændringsforslag til Vedtagelse. Mindretallet stiller derimod Forslag om, at Liniere 6—9 udgaar, det vil sige, at Bestemmelsen om Rabatyldelse udgaar, hvorimod Bestemmelsen om Tilgift opretholdes uforandret som i Ministerens Forslag.

Til § 5 har Flertallet ikke stillet noget

Ændringsforslag. Flertallet er enig i, at de saakaldte Enhedsprisforretninger i Almindelighed ikke bør være tilladt, men skal ophæves, hvor de bestaar, hvorimod Mindretallet foreslaar, at hele Paragraffen herom udgaar. Der har under Sagens Behandling i Udvalget været rettet adskillige Henvendelser angaaende dette Problem. Flertallet har ikke ment at kunne gaa med til et Ønske, der har været fremsat om, at de Enhedsprisforretninger, som bestaar paa det Tidspunkt, da Loven træder i Kraft, skulde have Lov til fremdeles at blive bestaaende, medens det ikke skulde være tilladt at oprette nye. Udvalgets Flertal har ment, at man ikke kunde gaa dertil, fordi man derved vilde skabe et Monopol for saadanne Forretninger, og det er naturligvis ikke Hensigten; det vilde være at gaa den modsatte Vej af den, der er Lovforslagets Hensigt. Imidlertid har der i den seneste Tid været rettet Henvendelser om, at der dog maatte blive levnet eventuelt bestaaende Forretninger nogen Tid til Omlægning og Afvikling af deres Forretning, og jeg tror, at der inden for Udvalget vil være almindelig Stemning for at meddele en rimelig Tid til Afvikling af denne Forretningsform, som man ikke ønsker videreført her i Landet. Saafremt den højtærede Minister kan give sin Tilslutning dertil, vil der mellem Sagens anden og tredje Behandling eventuelt kunne stilles et Ændringsforslag herom.

Ogsaa til § 6 er der stillet Ændringsforslag saavel af Flertallet som af Mindretallet. Mindretallet foreslaar, at Paragraffen udgaar, medens Flertallet foreslaar en Tilføjelse, gaaende ud paa, for det første, at den enkelte Privatperson, der føler sig brøstholden ved disse Bestemmelser og ønsker at rejse Paatale, ikke kan gøre det alene, men skal have Tilslutning dertil fra en interesse-ret Erhvervsorganisation, og for det andet, at Erhvervsorganisationerne selv skal kunne rejse Paatale i paakommende Tilfælde.

Begrebet „redelig Forretningsskik“ har været Genstand for megen Overvejelse. Under disse Overvejelser har der været fremsat Ønske om, at der i Stedet for Udtrykket „redelig Forretningsskik“ skulde sættes „almindelig Hæderlighed“. Flertallet har imidlertid ikke kunnet tiltræde dette, men har ment, at de i Lovforslaget anvendte Ord gav det rigtige Udtryk for, hvad man tilsigter, og derfor indstiller vi, at Ordene „redelig Forretningsskik“ bibeholdes, medens vi, som sagt, foreslaar, at Retsforfølgning gøres afhængig af de paagældende Erhvervsorganisationer, hvorved man for-